Ч. 181. Субота 28 (15) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) .о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ще про справу акциї порозуміня. — Події в Туреччині. — Болгария а Туреччина. — Кабінетова криза в Сербії. — З Персиї.

З недавною авдиенциєю президента міністрів бар. Бінерта лучать також приняте маршалка кн. Лобковича, хоч з другого боку запевняють, що розходило ся лише о означене реченця соймової сесиї, але при тім зазначують, що кн. Лобкович разом з бар. Бінертом мають розпочати відповідні заходи що до урухомленя ческого сойму. Ческа велика посілість мала все великий вплив на ческих соймових послів і тому звертає се велику бачність на себе, що велика посілість має після цісарскої заяви вплинути на ческих послів в тій справі. Праска „Union" навязує до цісарскої заяви здогад, що не менше рішучо висловив ся монарх про потребу законодатної роботи в державній раді і додає з приманою і погрозою, що ся заява цісаря є заразом указкою для міністра-президента, що невдача сеї акциї мала би і для него поважні наслідки. Сей дневник зазначує, що настрій для успішної роботи в соймі єсть користний, а також велика більшість ческих послів є тому прихильна, лише треба, щоби бар. Бінерт умів се відповідно вихіснувати. А він знає, що зміну тактики послів можна осягнути лише зміною правительственної системи.

Пос. Кіярі, голова німецко-національного союза, так висказує ся в „N. fr. Presse" про акцию порозуміня: Вражінє, яке я виніс з конференциї, скликаної дром Ґломбіньским, не робить мені великої надії. Хоч форма тих панів з обструкциї і опозициї була дуже прихильна, то все таки стояли они кріпко при тім, що тоті партиї рішучо противні теперішній системі правительства. Тоті панове промавляли і за парляментом, але не сказали, чи і як они будуть в тім напрямі ділати. Однак не німецкі партиї не могли би згодити ся на такі условия, які виходили би на національні концесиї. Для нас Німців може бути одинокою засадою лиш виразна воля правительства не підкуплювати опозициї ніякими концесиями. Що до реконструкциї або парляментаризациї теперішного кабінету, то я відношу ся з великим недовірєм до сеї справи. Доки нема кріпкої запоруки, обєктивної управи і річевих основ до якоїсь акциї національного порозуміня, то я бою ся таких експериментів ; як в інтересі цілої держави так і в інтересі німецкого народу.

Завдяки діяльности бойкотового комітету в Туреччині зачинено грецким кораблям всі пристани в Македониї, в Дарданелях та на малоазийских побережах. Вже легко можна й тепер бачити, як великі страти понесуть через те навіть негрецкі торговельні товариства. Особливо діймаючо відчують бойкот фірми, що займають ся вивозом товару на заріз до Грециї, Крети і Єгипту. Потерпить рівнож і Сербія з огляду на свою торговлю худобою. Але бойкот грецких товарів є зарівно шкідливий для самих турецких купців. Мимо сего Турки не залишили єго, хоч мали вже добру научку при нагоді бойкоту австро-угорских товарів. Вже тоді тисячі купців в ріжних сторонах Туреччини понесли величезні страти. Як чувати, міністер внутрішних справ видав розпорядок провінциональним властям, щоби здержали бойкотовий рух.

Із Софії доносять, що Альбанці висадили там у воздух касарню правильного войска. Згинуло при тім 7 людий а богато єсть ранених. Вислано на місце войско з Константинополя; войска ті не хотіли виїхати доки їм не виплачено залягаючої платні.

До берлиньского „Tageblatt-у" доносять з Константинополя: В болгарскім посольстві заявляють, що послідний конфлікт на граници не має ніякого значіня. Така стрілянина повтаряє ся часто лиш длятого, що вздовж границї нема т. зв. неутральної полоси, а вслідок того пограничні стражники, чи то з одної чи другої сторони уважають собі за обовязок стріляти. Старанєм нового сербского посла Сарафова буде длятого, скоро лиш стане в Константинополи старати ся о визначене неутральної полоси вздовж границї.

Що до гостини короля Фердинанда в Кон-

---

4)

Шеста пушка.

Воєнна історія. З німецкого — А. Борума.

(Конець).

4.

Осінь і зима минули молодому подружу в незакаламученім щастю. Лиш той ославлений новорічний привіт, яким цісар Наполеон III. відозвав ся був до бар. Гібнера, австрийского посла в Парижи, викликував важку обаву. З весною зброїли ся в Австриї до війни; дня 28 цьвітня 1859 вийшло виповіджене війни, а в день опісля перейшли австрийскі войска через пограничну ріку Тічіно, щоби вмашерувати до Сардиниї. Французкі дивізиї перейшли через Альпи, котрі тоді не провертіла ще була ніяка зелізниця і небавком побачились Австрийці загрожені з боку і були змушені назад вертати.

Майор Бельрупт з ґенерального штабу розсадив міст на ріці Тічіно за скоро і недокладно, що для Французів, котрі поступали за Австрийцями було дуже на руку. Длятого войска стоячі вже на правім боці ріки, мусіли заняти позициї против неприятеля, щоби забезпечити дальший перехід Австрийців, котрі остались ще були позаду.

Та й оберляйтнант Гавер уставив був також свою батерию в позицию. Дійстний командант батериї, капітан Брави, був ще по тамтім боці ріки у бриґадира.

Настала була якраз мала перерва в битві, підчас котрої артилеристи стояли з запаленими люнтами готові до бою коло своїх пушок.

Аж ось прискочив батерийний трубач і дав знати, що капітан Брави лежить зранений по тамтім боці мосту.

Зроблено борзенько з дручків від щіток до чищеня пушок та з кіньских дерг носилку і чотири канонїри вернули ся назад, щоби забрати свого капітана.

Небавком надходив сумний похід, а Гавер вийшов єму на стрічу.

— Конець мені, мій друже — встогнав капітан. — Бувайте здорові, канонїри, ваш начальник не буде вже ніколи командувати вами. — На, возьми, товаришу Гавере, то батерийна каса — і він передав оберляйтнантови якийсь пакетик завинений в синім папери. — Там єсть точно чотири тисячі триста пятьдесять і два риньских і пятьдесять крейцарів. Я їх все носив при собі. Тепер ти возьмеш ті гроші. А може ще насамперед перерахуєш?

Розуміє ся, що Гавер того не зробив і старав ся свого капітана потїшати. Але той лиш махнув ослабленою рукою і дав ся відтак понести дальше аж на місце, де раненим подавано поміч.

Сумно споглядали канонїри за своїм капітаном. А Гавер подумав собі, що то не добре носити при собі скарбові гроші, бо як легко міг би хтось на команданта батериї, коли він їздить звідувати, напасти де в якімсь самотнім місци і обрабувати а відтак ще спала би на него вина, що він не допильнував як слід публичного гроша. Він постановив длятого сховати гроші до пушки, де они поки що могли найбезпечнійше спочивати і дав їх старшому канонїрови шестої пушки, попри котру якраз переходив. Старший канонїр всунув пакетик до пушки і придивляв ся опісля знову тому, як порушає ся войско.

Перехід все ще відбував ся, але войска переходили чимраз скорійше через міст і робило ся їх чимраз менше, бо очевидно напирав вже на них поступаючий з заду за ними неприятель.

Тепер виринули вже були й червоноштанкі. Батериї почали пражити картачами, але щораз більше відділів неприятеля переходило через зле розсаджений на Тічіні міст, бо вже й зачала переїзджати артилерия.

Гавер сповнив свою задачу, крив відворот так довго як лиш міг, отже міг тепер подумати й о відмаршу своєї батериї. Пушку за пушкою, насамперед гавбіци причіпано до проц а відтак гнали одна за другою витягненим чвалом на нову, вишукану може на яких шість сот кроків дальше позаду позицию. Так під проводом Гавера переведено вже чотири пушки на инше місце, оберляйтнант видав ще свої

стантинополи то кажуть в турецкім посольстві в Берлині, що правдою єсть, що кор. Фердинанд приїде до Константинополя, але чи в тім часї, що й цар Николай, о тім можна сумнївати ся, бо гостити двох царів на султаньскім дворі було би трошки за богато.

На вчерашній конференциї міністрів в Білградї заявив президент міністрів Новакович, що він яко член партиї поступової мусить виступити з коаліцийного правительства і подати ся до димісиї. По конференциї видано слідуючий комунїкат: „Димісия міністрів справедливости, котра нинї наступила, була предметом дискусиї на конференциї міністрів; але що не всі міністри перебувають в Білградї, то конференция постоновила відрочити полагоджене сеї справи аж до часу, коли збере ся повна рада міністрів.

Посів інтриґ бувшого шаха, який все ще зволїкає з виїздом, сходить вже завдяки грошевим підмогам Анґлїї і Росиї. Мимо всіх заходів перского правительства та представлень зі сторони заграничних консулів, зачинають бути заворушеня в деяких перских містах щораз то більше небезпечними і перемінюють ся в дїймаючі зневаги супротив чужинцїв, які хоронять ся до консулятів. Сам префект тегераньскої полїциї Єфрем обняв начальство над воисковою експедициєю, котра удає ся до Сенджану, щоби там згнобити заворушеня, які стоять в звязи з виступленєм духовного Курбана Алї, що зорґанїзував на области Сенджану революцийний рух. Єфрем бере з собою 400 козаків. 1000 козаків відійшло до Тебрісу, а 1000 до Шірасу, щоби вже раз положити конець тамошним невиносимим відносинам. Зложено відділ козаків, бахтярів і муджединів, які будуть вислані в инші части Персиї, де панують заворушеня. Войско попередного шаха цїлковито розвязано. Всї очікують тепер на провінциї рішаючої боротьби між прихильниками нового і давного державного ладу.

Новинки.

Львів, дня 27-го серпня 1903

— **Іменованя.** Президия краевої Дирекциї скарбу іменувала практикантів податкових: Івана Лапцуцкого, Ант. Ридзоня, Ів. Паляска, Мар. Філїпка, Людв. Пржесляковского, Вит. Лабазевича, Сам. Дорнфеста і Кар. Заморского і провізоричними асистентами податковими.

— **З почти.** З днем 1 вересня 1909 отворить ся в місцевости Ласківцї новий почтовий уряд з урядовою назвою „Ласківцї“. Той уряд лучить ся з почтовою сїтию пішим посланцем до ц. к. почтового уряду в Могильници. Місцевий округ доручень нового почтового уряду творить громада і двірский обшар Ласківцї а замісцевий фільварки: Йосипівка, Кільчичі і Застава ад Вербовець.

— **З зелїзниць.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: З причини нотатки в одній з львівских часописий, що пакунки висилані до пристанку Стаї дуже часто бувають виладовувані в стациях положених перед сим пристанком, або дальше перевезені, звертає ся увагу подорожуючих на се, що пристанок Стаї належить до категориї перестанків уладжуваних в честім поли для вигоди впрочім не дуже численних подорожних, котрі не розпоряджують персоналом до виконуваня яких небудь чинностий службових, а тим менше маґазином до переховуваня пакунків невідбираних. Експедиция осіб і пакунків в таких пристанків виконає ся за вложенєм належитости у кондуктора, котрий провадить поїздь. До пристанків таких за те видає ся реґулярно білєти їзди і висилає ся пакунки, однак они мусять бути відобрані сейчас при поїздї, котрим надійшли. За пакунки невідобрані відразу властителем від кондуктора, котрий провадив поїзд, заряд зелїзничий по мисли постановлень додаткових III до § 34 реґуляміну руху не відповідає і пересилає сї пакунки тим самим поїздом до переховання до найблизшої стациї, де можуть бути відобрані за оказанем посьвідченя надания.

— **Розширене двірця зелїзничого на Підзамчу.** Стация Львів-Підзамче на лїнїї Львів-Підволочиска буде значно розширена. В тій цїли на схід від стациї буде збудований переднйй дворець довготи $1^1/_2$ кільом., в котрім буде містити ся 12 нових шляхів, рампа до ладованя і просторе місце на масове поміщене товарів. З тої причини буде перебудуваний доїзд з ул. Купільної разом з прилираючими частями улиць, а більше менше по серединї нового передного двірца в заміну за переложене уровеня громадскої дороги зі Львова на Знесїне, буде збудований зелїзний міст до переїзду. Як довідуємо ся проект той вже рішучо принято. Кошти будови будуть виносити $2^1/_2$ міліона корон. Викупно ґрунтів і розписане конкурсу на будову послїдує небавком.

— **Торжество цїсарских уродин на селї.** З Шишківцїв, борщівского повіта пишуть нам: День 18 серпня, яко день уродин Пайясн. Пана обходили ми з великим торжеством, до чого причинив ся найбільше наш звістний в цїлій околици старенький начальник громади, п. Семен Пудяк, котрий вже 46 рік єсть у нас війтом. Того дня зібрали ся коло громадскої канцеляриї люди, котрі відтак пішли до церкви на Службу Божу помолити ся за свого Монарха.

На другий день, на Спаса, дали труби знаги, щоби люди зібрали ся на селї, а коли вже зібрала ся велика товпа народу, станув старенький війт посеред неї і горячими словами пригадав зібраним роковини цїсарских уродин, по чім трубачі і скрипник заграли гимн народний, а всї в торжественнім походї пішли до церкви. По богослуженю вернув нарід так само в торжественнім походї на означене місце і відспівав ще раз Многая лїта нашому Монарсї і гимн народний, почім всї серед загального одушевленя розійшли ся домів.

— **Вписи** на рік шкільний 1909/10 до приватної женьскої семинариї під зарядом СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13 відбудуть ся дня 7 і 8 вересня с. р.

— **Нещасливі пригоди.** Коло церкви сьв. Петра і Павла при ул. Личаківскій наїхав вчера рано около 9 год. віз п. Зїгля з набором піску на зарібницю Олену Степецюкову, котра впавши під конї дістала ся відтак під колеса возу. Колеса поломила нещасливій обі руки і ногу, а крім того й вязи. Нещасливу видобуто з під воза ледве ще живу і она померла в дорозї до шпиталю, куди єї везла поготівля ратункова. — Із Станиславова знов доносять: Ві второк, дня 24 с. м. о годині пів до другої по полудни стала ся в тутешних варстатах зелїзничих така пригода: Шлюсар зелїзничий Кратохвіль, занятий при кутю розжареної штаби зелїзної вдарив в наслїдок необережности свого товариша Авдиковского великим молотом ковальским так нещасливо в кість лицеву, що пукла а рівночасно зломила ся й горішна щока. Першої помочи подав нещасливому лїкар зелїзничий др Држевецкий, котрий тяжко раненого обандажував і відвіз до дому.

— **Філїя руск. Тов. педаґ. в Рогатинї** подає до відомости: Вписи до приватної рускої ґімназиї в Рогатинї, а іменно до I, II і III кл. відбудуть ся дня 30, 31 серпня і 1 вересня с. р. в годинах від 9—12 рано і від 3—5 по полудни в льокали „Рускої Бурси“. Вступні іспити і евентуально доповняючі відбудуть ся дня 1 і 2 вересня. — Потрібно буде предложити сьвідоцтво шкільне з послїдного року, метрику уродженя і сьвідоцтво щіпленої віспи. В тім часї буде ся ще додатково приймати зголошеня до бурси, о скільно стане місця..

— **В новоотвореній бурсї ремісничо-промисловій в Коломиї** при тамошній філїї „Просьвіти“ знайде приміщене около 15 питомцїв, учеників місцевих фахових шкіл (деревного промислу, гончарскої і шевскої школи) евентуально і инших фахів. Услівя принятя: місячна доплата 15 К готівкою, взглядно в натураліях (по можности будуть два місця безплатні). Близші вказівки подасть устно або письменно член Видїлу філїї п. Іван Петришин в канцеляриї Товариства в „Народнім Домі II поверх — що дня від 9—11 год рано. Поданя належить вносити на руки сего члена або почтою ул. Замкова ч. 300. — Записи до повисших шкіл відбувають ся від 1—4 вересня. Вимагає ся найменше укінченої 4 кляси народної школи і скінченого 13 року житя.

— **Фестин в Клепарові.** Читальня „Просьвіти“ і Комітет будови Церкви в Клепарові уладжують сеї недїлї дня 29. серпня 1909 р. великий фестин у великім городї п. Гавсмана в Клепарові. Сей город лежить зараз перший

прикази і не чекаючи вже на свої дві послідні пушки пігнав до тих пушок, що від'їхали вже були попереду і уставились на поготівли.

Артилерия неприятеля, котра доси безуспішно старала ся перешкодити перевезеню пушок, тимчасом же була випробовала як треба стріляти і якраз коли шеста пушка гнала по стрімкій узбічи на гору, поцілив ґранат єї в саму вісь, вирвав кілька спиц і двонників з колеса та зранив двох канонірів з обслуги. Розуміє ся, що поспадали й три другі та покотили ся по земли, підчас коли сполошені конї зломили сворень і пігнали з процою. Перервана пушка лежала на узбічи.

Перепуджені схопились ті три каноніри, що незранені лежали на земли. — Тепер нема ради, лиш треба чимскорше брати ноги на плечі — відозвав ся один, та й оба зранені полїзли за греблю, щоби там сховати ся.

— Так я не закладав ся, я не дам своєї канони червоноштанкам! — крикнув старший канонїр, відрізав ножиком на палець довгий кусень горіючого люнту, розірвав один патрон в отвореній ляфетовій скринцї і упхав в него той кусень люнту.

— Так — відозвав ся він — тепер будете мати забавку — а тепер хлопцї, втікаймо!

Оберляйтнант Гавер станув був якраз коло батериї, що виїхала була на визначену собі позицию, коли скаженим чвалом надігнала також і порожна проца шестої пушки. Задиханий старший канонїр замельдував єму ушкоджене і страту пушки.

Гавер аж крикнув. — А деж синий пакет з грішми?

То вчув вірний Проґінар. — Зараз принесу — відозвав ся він, і мимо того, що оберляйтнант противив ся тому, пігнав Проґінар назад до шестої пушки.

— Запхані таки в пушку! — крикнув за ним старший канонїр.

Тимчасом передні відділи францускного войска дійшли вже були до узбіча і хотїли вже кинути ся на добичу, коли старий досьвідний сержан побачив, що з ляфетової скринки піднимає ся в гору дим. Він крикнув голосно і звернув увагу на небезпечність а тоді всї поклали ся на землю і криком та знаками здержували ще другі відділи, які за ними ішли.

В сїй хвили прискочив Проґінар до пушки, вихопив із середини синий пакет і став так борзо втїкати як лиш міг.

Роздав ся острий лоскіт а за ним ще й другі — порозривані зелїзо і кусні з ляфетової скринки лїтали єму довкола голови. Відтак настала мала перерва а відтак понеслось грімке „Vive l'Empereur!“ Французи з обох боків греблї пустились приступом. Але з австрийскої сторони почали батериї сипати картачами на ряди неприятеля і відогнали єго знов назад.

Вернтий кількома ранами і дрожачий із зворушеня та напруженя приніс Проґінар своєму командантови синий пакет.

— Пане оберляйтнанте — відозвав ся він — я в Люблянї упхав був щось до пушки, що там не належало а тепер вийняв я щось з пушки, що — поправдї також там не належало.

— Я єму того не забуду — сказав Гавер.

— Але, пане оберляйтнант, лиш знов не двайцятьпять — —

— А таки так, Проґінаре, дістанеш двайцять пять, але дукатів для твоєї Тоски на виправу.

А відтак дав батериї приказ до дальшого маршу.

на ліво за клепарівскою рогачкою. Від костела сьв. Анни всего 10 мінут ходу. Музика зелізнича, всякі забави, дешевий буфет у власнім заряді. — Початок о 2 год. по полудни. Вступ 30 сот. На случай непогоди фестин відбуде ся слідуючої неділі. Просить ся львівских Русинів о численну участь, бо чистий дохід призначений на будову Читальні і на фонд будови церкви в Клепарові. Клепарівскі Русини-Українці сподіють ся, що львівскі допоможуть їм щиро в кождім ділі, отже і в тім случаю прийдуть усї громадно на сей фестин, щоби допомогти Клепарівцям хоч посередно в їх праці для свойого піднесеня.

— **Прогулька зі Львова до Стрия.** Як довідуємо ся, прогульковий комітет завязаний у львівскім „Соколї" вніс вже до дирекції зелізниць просьбу о надзвичайний поїзд, який виїде дня 19 вересня о 5 год. рано зі Львова і прибуде до Стрия по 7 год. так щоби селяни Соколи могли взяти участь в пробі своїх бідних вправ, які зачнуть ся о 8 годині. Карта їзди тим поїздом там і назад і зі вступом на хлїборобску виставу і на сокільский фестин (для участників походу) коштує всего 3 кор. Хто зі Львова і з поза Львова хотів би користати з того поїзду, має вислати 3 К на адресу львівского „Сокола". Поїзд обчислений на 600 осіб. З прогульковцями поїде також орхестра.

— **За примірои кепеніцкого капітана.** В дуже подібний спосіб як свого часу швець Фойгт обрабував в Кепеніку громадску касу, обрабував невислїджений доси злочинець реставраційний ваґон в поїздї їдучім з Реки. В поспішнім раннім поїзді, їдучім з Реки, за ким ще доїхав до стації Шарошд одержав персонал ваґону реставраційного телеґраму слїдуючого змісту: „Персонал ваґона реставраційного має разом з платником сейчас полишити поїзд і вертати їдучим в противну сторону поїздом до Реки". Підписано: „Ельмер Ковач, надконтрольор".

На стації до ваґона зелізничого увійшов якийсь панок в мундурі надконтрольора товариства ваґонів реставраційних і леґітимував ся телеґрамою, яка наспіла під его адресою, що має відобрати від висідаючого персоналу цїлий ваґон зі всїма приборами і грішми. Служба не підозріваючи нїчого видала тому надконтрольорови все, чого жадав, а сама після розпорядженя в телеґрамі висїла з ваґона, що би підождати на поїзд їдучий з Будапешту та вернути ним домів. Згаданий Ельмер Ковач обрабувавши підчас їзди ваґон зі всего, що мало в нїм якусь вартість та забравши всю готівку, яка там знайшла ся, висїв на слїдуючій стації і втік. Аж коли обдурений персонал вернув до Реки, викрило ся цїле обманьство.

— **Катастрофи.** На острові Чепель на Дунаю під Будапештом настав оногди у фабриці набоїв Вайса страшний вибух, котрий покалїчив 15 робітників смертельно а 3 легко. З рачив 15 робітників було двох дорослих, а прочі самі молоді хлопці від 10 до 15 літ. Гук був страшенний. Вибух настав внаслїдок того, що воздух в робітні був переповнений пилинками пороху. По вибуху зачало ще й горіти. На місци катастрофи явила ся фабрична сторожа пожарна, зложена із 150 людий фабричних і фабричний відділ санітарний та взяли ся зараз до акції ратункової. Огонь, який настав зараз по вибуху, угашено. — З Дубровника в Дальматії наспіла вість, що підчас форсовного маршу на теперішних маневрах занедужало там від удару сонця аж 300 вояків і 13 офіцирів. Перед самим містом погиб резервіст Іван Ґоєдич. Коли его жінка, що була у вагітнім стані, довідала ся о смерти чоловіка, так тим згризла ся, що згинула на місци. Нещасливі супруги полишили двоє дрібних дїтий — круглих сиріток.

Телеґрами.

Відень 27 серпня. В виду донесень о форсовнім марши войска в полудневій Дальматії, внаслїдок котрого мали бути сотки тяжкого занедужаня а навіть смерти, стверджують з компетентної сторони на основі урядових звітів, що донесеня ті суть пересадні. Правдою єсть, що в декотрих відділах войск внаслїдок недогідного стану погоди показало ся висше число занедужань. Стан той однак вже змінив ся і числа тепер суть нормальні. Сензацийна чутка о случаях смерти редукує ся до факту, що в таборі грім убив одного вояка з краєвої оборони а двох тяжко поранив.

Відень 27 серпня. „Fremdenblatt" довідує ся, що донесеня ґазет о заяві цїсаря підчас послїдної авдиєнції бар. Бінерта не відповідають правдї.

Фрідріхсгафен 27 серпня. Коли дощ перестав падати, воздушний корабель „Цеппелін III. о год. 4·30 підняв ся і полетів в напрямі як до Равенсбурґа.

Константинополь 27 серпня. Потверджує ся оногдашна вість о нападі на маґазин муніції в Ганоа. Підчас вибуху згинуло 172 турецких вояків.

Роттердам 27 серпня. На вчерашнім засіданю маґістрату заявив бурмістр, що 4 особи померли на холеру, а 9 недужих уміщено в бараках. У трох недужих вже стверджено холеру, а що до прочих вислід розслїдів ще не звістний; 42 особи зовсім здорові, котрі однак стикали ся з недужими віддано під лікарску обсервацию.

Константинополь 27 серпня. Тут і в Смирні слабне бойкот грецких товарів.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":
З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":
З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.
З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20},
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділю).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".
До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".
До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.
До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ
і вильосовані цінні-папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ
ЛЬОСІВ
перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі мочинив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).